

РЕШЕНИЕ

№ 2449

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **1904** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-13-273-48/14.07.2021г. по описа на КЕВР от „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Х. П. Х. и П. В., чрез адв.А. Т. с адрес на кантора –гр.С., [улица], ет.2, срещу Решение Ж-24/10.01.2024г. на КЕВР, с което на „Електроразпределение Север“ АД са дадени задължителни указания:1. В 15-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде и да предостави на г-н К. Г. П. Становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД на Ф. 20kW, предвидена за изграждане в УПИ VIII, кв.47, [населено място], [община], обл.С., съгласно чл.27 ал.5 от ЗЕВИ и чл.94 ал.1 от Наредба № 6, съобразявайки се с мотивите на решението; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Жалбоподателят излага твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неизяснена в пълнота фактичката обстановка по случая. Не са обсъдени възраженията на електроразпределителното дружество. Административният акт е немотивиран и необоснован, не съдържа анализ

на предпоставките за отказ от присъединяване. Акта противочери и на материалния закон – чл.116 от Закона за енергетиката. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.К., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител юрк. Б. оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна –К. Г. П. , редовно уведомен не се явява, представлява се от адв.У., която оспорва жалбата, твърди че за жалбоподателя не е налице правен интерес от оспорване, тъй като оспореното решение е изпълнено, като е издадено становище за присъединяване на обекта на заинтересованата страна. Представя писмено становище, претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

Софийска Градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

На 02.08.2023 г. заинтересованата страна К. П. е подал до „Електроразпределение Север“ АД Искане с вх.№ вх.№ [ЕГН]/02.08.2023 г. за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Ф., с мощност 20 kW, предвидена за изграждане в УПИ VIII, кв. 47, [улица], [населено място], общ. Г., обл. С..

Жалбоподателят е посочил, че прогнозен срок за изграждане на централата е м. 12.2025 г., обектът отговаря на изискванията на чл. 27, ал. 5 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и ще ползва преференции по чл. 31 и чл. 32 от ЗЕВИ. Ф. отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, действащ към 02.08.2023 г.

Видно от констативен протокол № 7901069/21.06.2023г. за проверка на показанията на електромер А. ВЗЕ-FA4SET4 3Т 400V №1127032100558160 е „монтиран М. 3x40 А, което съответства на предоставена мощност 25 kW.“

На 16.08.2023 г. с писмо електроразпределителното дружество жалбоподател е уведомило заинтересованата страна, че най-близкото съоръжение, елемент на разпределителната мрежа до заявеното място за изграждане на горещитираната Ф., е електропровод СрН „Зафирово“. Е. дружество /Е./ твърди, че наличният капацитет на електропровод „Зафирово“ е изчерпан и всяко ново присъединяване на генериращи мощности ще доведе до застрашаване надеждната работа на електроенергийната система, сигурността и качеството на снабдяване на клиентите с електрическа енергия, присъединени към него. Е. е заявило, че при проучване за присъединяването на Ф. е установено, че е необходимо да се извърши реконструкция на електроразпределителната мрежа, като стойността ѝ възлиза приблизително на 3 000 000 лева. Според Е. не се очаква нарастване на потреблението на електрическа енергия в района през следващите 10 години, поради което Е. счита тази инвестиция за икономически нецелесъобразна и засягаща интересите на неограничен кръг от потребители, като изпълнението ѝ няма да подобри качеството на предлаганата за тях услуга, но ще доведе до повишаване на цената ѝ.

„Електроразпределение Север“ АД е уведомило заинтересованата страна П., че не е

възможно да предложи друг срок за присъединяване, поради което процедурата за присъединяване на горечитираната Ф. не може да бъде продължена т.е. процедурата по така направеното искане с вх.№ [ЕГН]/02.08.2023г. е прекратена

На 28.08.2023г. К. П. е подал жалба до КЕВР, в която е изложил, че в нарушение на чл.53 т.5 от Наредба № 6, процедурата по направеното искане от него за проучване на условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа с мощност 20kW е прекратена неправомерно.

КЕВР е преценил, че жалбата отговаря на изискванията на чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) и като такава е допустима за разглеждане.

В хода на образуваното административно производство са изискани становища от Е. Север АД, които подробно са анализирани в оспорения административен акт.

Изготвен е доклад вх.Е-ДК-14/05.01.2024г. от комисия в състав – директор на Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, Началник на отдел дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и главен експерт в същата дирекция.

Проведено е закрито заседание на 10.01.2024г. на КЕВР, в което е приет доклада, относно жалбата на К. П. и е взето Решение № Ж-24/10.01.2024г. на КЕВР. С цитираното решение на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 във връзка с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ, са дадени на „Електроразпределение Север“ АД следните задължителни указания:

1. В 15-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде и да предостави на г-н К. Г. П. Становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД на Ф. 20kW, предвидена за изграждане в УПИ VIII, кв.47, [населено място], [община], обл.С., съгласно чл.27 ал.5 от ЗЕВИ и чл.94 ал.1 от Наредба № 6, съобразявайки се с мотивите на решението; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка и допълнително представени писмени доказателства от заинтересованата страна. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства и не са направени доказателствени искания.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14 -дневен срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, на което е адресат, поради което е допустима.

Неоснователни са твърденията на процесуалния представител на заинтересованата страна, че за „Електроразпределение Север“ АД към момента не е налице правен интерес от оспорване на административния акт.

Съгласно разпоредбата на чл.13 ал.9 от Закона за енергетиката решенията на комисията могат да бъдат обжалвани в 14 –дневен срок от съобщаването им. Изрично е предвидено, че обжалването не спира изпълнението на решението. Искане за спиране изпълнението на оспорено по съдебен ред решение е недопустимо, освен по отношение на решения, с които се налагат санкции, решения за отнемане и прекратяване на лицензии и разрешения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи. Предвид това, независимо, че е допуснато предварително изпълнение на решенията на КЕВР по силата на Закона за енергетиката, същото не изключва възможността за оспорването им от техните

адресати, чийто права и законни интереси са засегнати.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е прието от КЕВР като компетентен орган по смисъла на чл. 22 от ЗЕ, във връзка с чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, в рамките на предоставените му правомощия за разрешаване на спорове съгласно закона и наредбата, в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ и след изпълнение на предвидената процедура.

В съответствие с чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ), КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу енергийни предприятия, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, както и подзаконовите актове по неговото прилагане, като в съответствие с ал. 5, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредба № 3, по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката – Наредба № 3 (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

В случая, изискванията на Наредба № 3, съгласно чл. 142 и следващите са спазени. Изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието и процесното решение, съгласно чл. 145 от Наредба № 3.

Административният акт е издаден при спазване на изискванията за форма, съдържа фактически и правни основания съгласно изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на процесното решение.

Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. „когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, а когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им /ал. 2 на чл. 147/. В случая с обжалваното решение са дадени задължителни указания на Е. Север АД.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В тази връзка неоснователни са доводите в жалбата, че оспореното решение е немотивирано и необосновано. Напротив - подробно административният орган е разгледал действащата и приложима в случая правна уредба и е постановил законосъобразен акт, след като е изследвал всички факти и обстоятелства, относими по случая.

Процесното решение на КЕВР е постановено при спазване на материалния закон и неговата цел.

По делото не се спори, че заинтересованата страна е подала искане за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Ф. с мощност 20kW, предвидена за изграждане в [населено място], обл.С..

Не е спорно, че жалбоподателят е изпратил отговор по повод направеното искане за присъединяване, в който е посочил, че наличният капацитет на електропровода е изчерпан и всяко присъединяване на допълнително генерирани мощности ще доведе до застрашаване надеждната работа на електроенергийната система /, сигурността и

качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия.

Е. е заявило, че при проучване за присъединяването на Ф. е установено, че е необходимо да се извърши реконструкция на електроразпределителната мрежа, като стойността ѝ възлиза приблизително на 3 000 000 лева. Според Е. не се очаква нарастване на потреблението на електрическа енергия в района през следващите 10 години, поради което Е. счита тази инвестиция за икономически нецелесъобразна и засягаща интересите на неограничен кръг от потребители, като изпълнението ѝ няма да подобри качеството на предлаганата за тях услуга, но ще доведе до повишаване на цената ѝ, поради което процедурата не може да бъде продължена.

Заинтересованата страна К. П. е посочил, че прогнозен срок за изграждане на централата е м.12.2025г., обектът отговаря на изискванията на чл.27 ал.5 от ЗЕВИ и ще ползва преференции по чл.31 и чл.32 от ЗЕВИ. Ф. отговаря на изискванията на чл.24 т.1 от ЗЕВИ, действащ към 02.08.2023г.

Разпоредбата на чл. 24/отм. с бр. 86/2023г. на ДВ, в сила от 13.10.2023 г., но действаща към момента на подаване на заявлението на заинтересованата страна и към момента на изготвяне на отговора на Е., с който е посочено, че процедурата не може да бъде продължена и се прекратява /ЗЕВИ въвежда облекчен ред за присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, които отговарят на следните условия: по т. 1 - с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии

Разпоредбата на чл. 24 т.1 /О../ ЗЕВИ изрично сочи, че за обектите, посочени в тази разпоредба, чл. 23/отм./ ЗЕВИ, включително чл. 23, ал. 6 ЗЕВИ не се прилага. Следователно, изчерпването на одобрените електрически мощности за съответния район е непротивопоставимо на заявителите за обекти по чл. 24 ЗЕВИ.

В чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г./отменена с ДВ бр. 28 от 2.04.2024 г., в сила от 2.04.2024 г. / за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6) е указано, че Е. може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. В следващата алинея от същия член е посочено, че разпоредбата по ал. 1 не се прилага за обектите по чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ.

Съгласно чл. 27, ал.5 ЗЕВИ мястото на присъединяване на енергийния обект съвпада с мястото, където е монтирано средството за търговско измерване на потребената електрическа енергия.

В случаите по чл. 27, ал.5 ЗЕВИ, съгласно чл. 91, ал. 2 от Наредба № 6/ 24.02.2014г. / за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните ел. мрежи/отменена, считано от 02.04.2024г./ (Наредба № 6 /2014г. /отм. /), операторът извършва проучване, изготвя и предоставя писмено становище за условията за присъединяване в срок от 15 дни. Тази разпоредба е пряко свързана и с чл. 90, ал.2 от същата наредба, съгласно която операторът не може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне когато обектът е такъв по чл. 27, ал.5 ЗЕВИ, какъвто е настоящия случай. Т.е. операторът не може да откаже, а е длъжен да направи съответното проучване и да намери техническо решение, като определи условията, при които да стане

присъединяването. Именно поради императивния характер на нормата, задължаваща операторът да изготви писмено становище за присъединяване, административния орган не е коментирал изложените в писмото на „Електроразпределение Север“ АД технически условия и други основания за направения отказ. Освен това, следва да се има предвид, че в случая жалбоподателя, след получаване на решението на КЕВР е изпълнил дадените указания, като е намерил необходимото техническо решение и е посочил в писменото си становище от 22.01.2024 г. условията, при които може да стане присъединяването на процесния обект въпреки изложените основания за отказ в предходно писмо, което е оспорено пред КЕВР.

Неоснователно се твърди в жалбата, че разпоредбата на чл. 90, ал.2 от Наредба № 6/2014г./отм./ противоречи на акт от по-висока степен и че следва на основание разпоредбата на чл. 15, ал.3 от Закона за нормативните актове да се приложи по-високият по степен акт. Като такъв жалбоподателя счита Закона за енергетиката и по-конкретно чл. 116 в частта му ал. 2, ал.8 и ал. 9 и чл. 109. Наредбата № 6/2014г./отм./ за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните мрежи е приета на основание чл. 116, ал.7 от Закона за енергетиката и детайлизира условията и редът за присъединяване към съответната мрежа, за преустановяване на присъединяването или снабдяването с електрическа енергия и границата на собственост между електрическите съоръжения. Нормата на чл. 90, ал.2 от Наредба № 6/2014г./отм./ не изключва прилагането на разпоредбите на чл. 116 от ЗЕ при изследване условията за присъединяване, а само съдържа уточнение, че за обектите по чл. 27, ал.5 от ЗЕВИ е недопустимо да се направи отказ за присъединяване. Тези обекти са специални и са уредени самостоятелно в закона. Както вече стана дума, с подзаконовия нормативен акт се прави доуточнява и конкретизиране на нормите на закона, в случая по отношение условията за присъединяване на обекта към разпределителната мрежа.

В конкретния случай, жалбоподателят не е изложил конкретно причини и не е доказал позицията си за застрашаване надеждната работа на електроенергийната система, сигурността и качеството на снабдяване на клиентите при включване в мрежата на процесния обект още на етап на разглеждане на заявлението. Нито КЕВР, нито съдът са длъжни да заместят липсата на доказателства към отказа за продължаване на процедурата за присъединяване на обекта на заинтересованата страна.

Съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът и заинтересованата страна претендират разноски, включително и такива за юрисконсултско възнаграждение и адвокатско възнаграждение.

В полза на КЕВР и на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да се присъдят разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско

възнаграждение.

В полза на К. Г. П. следва да се присъдят разноски по представения списък в размер на 300 лева, представляващи заплатено в брой адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 61-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Х. П. Х. и П. В., чрез адв.А. Т. с адрес на кантора –гр.С., [улица], ет.2 , срещу Решение Ж-24/10.01.2024г. на КЕВР

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС Н. Й. Н., К. Т. И. и Р. Г. Л., да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски в размер на 100 лв. (сто лева) за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Х. П. Х. и П. В., да заплати на К. Г. П. ЕГН [ЕГН] разноски в размер на 300/триста/ лева за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :